

"The poet's experience of love is pure and sincere, with many layers of significance, often dealing with conflicting emotions. The dominant verses are those where passion is intensified by the awareness that time can ravage everything – even the most profound emotion.

Typical poems of this kind are: 'I took her to Prizren', 'It all begins to fall into place', 'Love' and 'Sudden love'."

– Goran Maksimovic

Radosav Stojanović, a well-known Serbian author, reached his artistic maturity and affirmation of Serbian literature by living in Pristina, the centre of the Serbian province of Kosovo. Life in that ancient milieu of rich spirituality is evident in Stojanović's literary work – his poetry, short stories, novels and drama. His literature conveys the passing of time which he has creatively resurrected, as is recognizable in some of his poems.

This book contains mainly love poems selected from the author's seven previous books, as well as some new poems. The motif of love ranges from classical elegiac couplets in poems such as 'You Know', 'If You Go Away', 'Some Eyes' and 'Keep Your Smile for the Parting', to modern poetry where sensuality and carnality prevail, for example 'Sudden Love', 'Vicious Poem', 'Bequeathing'.

One of the most memorable poems is 'I took her to Prizren'. Prizren is an old town with a rich spiritual history where different cultures and religions have coexisted for centuries. With its rare crafts and trades, it is no wonder the author was attracted to its Oriental magic and mystique.

Stojanović's talent of narration and his selection of different approaches to the essence of life is displayed in these beautiful and moving poems. This significant book will give the reader a very pleasurable experience.

BEQUEATHING

Завештање

Radosav Stojanović

Bequeathing Завештање

Radosav Stojanović

Translated by
Dušica Vučković

Bequeathing

Завештање

Radosav Stojanović, the well-known Serbian writer, journalist and lexicographer, was born in 1950 in Krusevac. He received his Bachelor's degree in Literature from the Faculty of Arts in Pristina. He has worked as a secondary school teacher, as a journalist and as the editor-in-chief in the daily paper Jedinstvo. He was also the managing director of the National Theatre in Pristina. Expelled from Kosovo in 1999, he now lives in Nis.

Stojanovic is the recipient of numerous awards for his poetry, prose and journalism.

By the same author

Poetry books

Inoslovlje (Different Speech) 1979
Rukopis cemerski (Bitter Handwriting [manuscript]) 1982
Djavalja suma (Devil's Forest) 1988
Povratak na kolac (Return to the Stake) 1990
Sidro (The Anchor) 1993
Netremice (Fixed Stare) 2003 and 2004
Trepet (Tremble) 2007
Pesme poslednjeg zanosa (Poems of the Last Ecstasy) 2012

Short stories

Aritonova smrt (Ariton's Death) 1984
Apokrifne price (Apocryphal Stories) 1988
Mrtva straza (The Outpost) 1997
Kraj sveta (The End of the World) 1993
Gospodar uspomena (The Master of Memories) 1996
Zivi zid (Human Barrier) 1996
Molitva za decansku ikonu (The Prayer for the Icon of Decane
Monastery) 1998
Hristovi svedoci (Christ's Witnesses) 2002
Crnotravske price (The Stories from Crna Trava Region) 2004
Vlasinska svadba (Wedding in Vlasina and Other Stories) 2004
Euridikini prosioci (Euridice's Suitors) 2007

Novels

Divlji kalem (Wild Passion) 2002, 2010
Angelus (Angelus) 2004
Meseceva ladja (The Moon's Boat) 2005

Lexicography

Crnotravski recnik (Dictionary of Crna Trava Region)

Bequeathing Завештање

Radosav Stojanović

Translated by Dušica Vučković

Contents

Published by Hybrid Publishers

Melbourne Victoria Australia

©Radosav Stojanović 2014

This publication is copyright. Apart from any use as permitted under the Copyright Act 1968, no part may be reproduced by any process without prior written permission from the publisher.

Requests and inquiries concerning reproduction should be addressed to the Publisher, Hybrid Publishers,
PO Box 52, Ormond 3204, Victoria, Australia.

www.hybridpublishers.optusnet.com.au

First published 2014

National Library of Australia Cataloguing-in-Publication entry:

Author: Stojanovic, Radosav, 1950– .

Title: Bequeathing / Radosav Stojanović; translated by Dušica Vučković.

ISBN: 9781925000764 (paperback)

Subjects: Love poetry.
Serbian poetry.

Other Authors/Contributors:
Vučković, Dušica, translator.

Dewey Number: 891.8216

Printed in Australia by xxx

Cover art: 'Present Distance', oil painting by Dobri Stojanović
Na koricama: Dobri Stojanović: Prisutna daljina, ulje na platnu

Cover design: Art On Order

A Word or Two About Translation	1
КАДА БИ ЉУБАВИ БИЛО / If There Was Affection	2
СВЕ ЋЕ ДОЋИ НА СВОЈЕ МЕСТО / It All Begins to Fall into Place	4
ЉУБАВ / Love	6
ЗАВЕШТАЊЕ / Bequeathing	8
ЉУБАВ НИОТКУДА / Sudden Love	10
ПОРОЧНА ПЕСМА / Vicious Poem	12
И ОДВЕДОХ ЈЕ У ПРИЗРЕН / I Took Her to Prizren	14
ТИ ЗНАШ / You Know	20
ОДЕШ ЛИ / If You Go Away	24
НЕКЕ ОЧИ / Some Eyes	28
САЧУВАЈ ОСМЕХ ЗА КРАЈ / Keep Your Smile for the Parting	30
КАД МИНЕ ЧАРОЛИЈА / When Magic Ends	32
СЛОВО У КАМЕНУ / Words Written In Stone	34
ОПРОШТАЈНА / Farewell Song	36

A Word or Two About Translation

НЕЋЕ ИМАТИ КО ДА ТИ ЈАВИ / There Will Be Nobody to Let You Know	38
ДРВО ЈЕ ЗБОГ ПТИЦЕ / A Tree Exists For the Sake of a Bird	40
ОФЕЛИЈА / Ophelia	42
ЕУРИДИКИ / To Euridice	44
ОВАЈ ДАН / This Day	46
НЕ ДИРАЈ МИРНУ ПРАШИНУ / Do Not Tempt an Old Man	48
ДАНИ / Days	50
НА КРАЈУ / At the End	52
ПОГЛЕД УНАЗАД / Retrospection	54

Having taught English and translated technical documentation, various manuals and an English text book, I never thought of biting off more than I could chew. But on the only snowy day in December 2013, I met a person from my home town who inspired me to do something beyond my usual ability.

Poetry is not easy to translate. There is no such thing as an absolutely correct translation of a poem, as poems cannot be translated literally – they are rendered in English from the original (in this case, Serbian). So, thanks to this special person, I started this challenging and rewarding task.

I needed to read each poem many times in the original before starting to translate it. I wanted to find the story in the poem, – it is the story that matters, after all. I needed to find the deeper meaning of the poem, to find its message. During this process I sometimes had to transform the text: to add or omit words and at the same time respect the word order in English. I used many dictionaries and thesauruses to find the best word without changing the meaning of the original. After many drafts to finalize the translation, I reread it to feel the words, to imagine the characters in the way they talked and walked, in their love and their parting. I wanted to feel that I was reading a new poem that told the same thing.

My best support and altruistic help in doing this satisfying job has been the author himself who was always happy to tell me what lay behind the lines, in other words, to explain ‘what the writer wanted to say’.

Also, thank you to Anna Blay who helped to proofread and edit this book.

Let me quote a well known Serbian translator, Milovan Danojlić, who said: ‘The best translation is the one where you cannot see or hear a translator’. Therefore translation should be the authentic work of the one who translates.

If I have succeeded in making future readers feel they are reading an authentic author’s work, I will be very happy.

Dušica Vučković, translator

КАДА БИ ЉУБАВИ БИЛО

Када би љубави било,
Звао бих те љубављу својом

If There Was Affection

If there was affection
I would address you as my love.

СВЕ ЋЕ ДОЋИ НА СВОЈЕ МЕСТО

Коначно
Све ће доћи на своје место
Вода у корубе, киша у олуке,
Ветар у заструге, муња у кожухе,
Земља у усове, глина у калупе.
Само ти ћеш, љубави моја невидљива,
Остати разбацана, развејана, распршена,
У латице матичњака,
У танке пахуље присећања
У плеву месечине.
И не даш се сабрати
Као вода, као киша,
Као муња, као глина,
У постојеће облике
Јер за друге облике и не знамо
У којима се твоје одсуство кристалише.

It All Begins to Fall into Place

At last;
It all begins to fall into place
Water flows into troughs,
Rain into gutters;
Wind blows into covered wooden dishes,
Lightning strikes fur coats,
Soil is covered with snowdrifts,
Clay pours into moulds.
Only you,
My invisible love,
Will be scattered,
Winnowed,
Dispersed everywhere:
In petals of lemon balm,
In fine flakes of recollection,
In chaff of moonlight.
And
You will not allow yourself to be collected
Into the existing shapes
Like water,
Like rain,
Like lightning,
As we do not know what other shapes
Your absence
Is being crystallized into.

ЉУБАВ

После толико година
Срећем своју прву љубав
Као заборављену арију
Апокрифни рукопис
Из кога слутим некадашњу ведрину.

На жалост
Божанство је свему удахнуло смирај
Сјају неба у очима
Жубору потока у рукама
Стасу ластара
Одсеvu зоре са дна бунара.

Бистрина се повукла пред наплавином
Јасност прешла у нејасноћу
Рукопис постао нечитак
Мелодија непозната.

Није ли и она у мени препознала
Исти предумишљај божанства?

Love

After so many years
I am meeting my first love;
Like the forgotten melody and
Mysterious handwriting
Out of which I assume past cheerfulness.

Unfortunately, a deity has made everything tranquil
Brightness of the sky in her eyes
The gurgle of a stream in her hands
The shape of a young tree
The reflection of dawn in the bottom of the well.

Clarity has gone away after the flood
Brightness has turned into twilight
Handwriting has become illegible,
And the melody unknown.

Has she also seen
The same change of deity in me?

ЗАВЕШТАЊЕ

Помилуј сваку длаку
Разгали душу
Покажи страст заљубљеника у археологију
У дивље пределе
Обрасле собним биљем и месечином
Покажи смиреност човека који тргује
пастувима
Који зна да разлучи гвоздено од каменог доба
Секиру из Крсташких похода од Дамокловог
мача.
Заогрни се преданошћу дугогодишњег радника
На локалитету.
Буди упоран. Зађи у лагуме и скривнице.
Изнава истражуј већ истражене поседе
Откривај већ откривено
Испитуј свилу, проучи брокат и сатен.
Заложити живот. Живот је страст заљубљеника.
Ништа не препусти случају.
Стара осећања узгајају се у младим судовима
Старе гривне на ластарима и младицама
Древна седла и узенгије на омицама
Ново вино у старим крчазима.
Наоружај се срчаношћу
Буди ослон.

Bequeathing

Stroke each and every hair,
Make your soul feel pleasant,
Reveal the passion of a lover of archeology
And wild scenery
Overgrown by indoor plants and moonlight.

Expose yourself as a calm trader of stallions
Who can differentiate between the Iron and Stone Age
and
The axe of a Crusader from the sword of Damocles.

Perform your job with absolute devotion,
Be persistent. Go deeper into underground passages and
hidden places.
Explore your possessions over and over again;
Reveal what has already been revealed.
Cuddle, stroke, kiss ...
Give in, in favour of life.
Life is the passion of those in love.
Leave nothing to chance.

Old feelings are cherished in new dishes,
Old straps nurture young saplings,
Ancient saddles and stirrups are put on a yearling mare,
New wine is poured into old pitchers.

Arm yourself with bravery;
Be the support of your feelings.

ЉУБАВ НИОТКУДА

Била је то кудрава шума
У коју је моја рука
Нехотице залутала
Били су то бусен и шикара
Узгајани на пропланку месечине
Изнад рачве над извором
Било је то дивље месо маховине.

Због ње сам се ноћима рвао с ветровима
Свлачио олује до голе коже
Вучјим зубима растрзао буре и оркане
Којима је била оденута њена путеност
Парао пролећну свилу њенога тела
Тонуо у класје жубора
И разгонио шумске звери
Што су се врзмале око њених глежњева
Док смо водили љубав.

Sudden Love

It was the rainforest
Where my hand accidently got lost
That forest – dense and impenetrable,
Growing in the clearing of moonlight
above the cleft, over the well
It was the wild flesh of moss.

For her I wrestled with the winds at night
I undressed the storms to the skin
For her I tore apart gales and hurricanes
With which her sensuality was covered.

I ripped spring's silk off her body
I drifted into the sounds of the stream
I chased away wild animals
that were moving around her ankles
While we were making love.

ПОРОЧНА ПЕСМА

Волео бих да будем пас
И да те по васцели дан балавим
Овом својом отромбољеном њушком
Да зубима биштем твоја извијена леђа
Да хрскам ситне кости вратних пршљенова
Твоја вита ребра.

Кад бих био пас
Видела би ти свога бога
И коме си се усудила
Да измогољиш своја мазна
Своја бакарна
Своја недостижна бедра!

Vicious Poem

I would like to be a dog
To slobber over your body
With this flabby snout
To fondle your bended back
To crunch the small bones of your jugular vertebra
And your thin ribs.

If I were a dog
You would get what you deserve
How did you dare
To withdraw
Your lovable
Your unreachable thighs
Of copper colour.

И ОДВЕДОХ ЈЕ У ПРИЗРЕН

I

И одведох је у Призрен, на реку
После толико година
И рекох јој: „Не бој се, љубљена моја,
Ништа ми не крадемо од Божјих дарова
Све је то Створитељ смислио за људе
За оне што ходају под његовим сводом“.
Али она је неповерљива:
„Бојим се“, рекла је опет,
„Био си венчан за Љевишку, Самодрежу,
За Студеницу, Грачаницу и Љубостињу,
Смислиће велику освету
Изневерене лепотице!“
„Али ти си моје пролеће и лето“, кажем јој,
„Мој бисерни дану и ноћи кристална,
Имај у мене бар толико уздања
Док мајстори дижу Свете Архангеле
Да се причестимо у пољу
И закитимо трноружицом
Ваља нама путовати стазама стрменим
Где нас очекује пород јерусалимски“.

I Took Her to Prizren

I

After so many years
I took her to Prizren, to the river,
And I told her: 'There is nothing to be afraid of my
sweetheart,
We steal nothing from God's gifts.
All has been devised by the Creator
For those who walk under His firmament.'
But she was mistrustful.
'I am scared,' she said.
'You were wedded to Ljeviska, Samodreza and
Ljubostinja.
Those betrayed monastery beauties will plan a great
revenge.'
'But you are my spring and my summer,' I told her.
'You are my pearly day and crystalline night.
Trust me.
While the masters of their trade are raising the
sacred archangels
We shall take Communion in the fields
And decorate ourselves with wild roses,
As we need to walk along steep paths
Where the ancestors of Jerusalem are expecting us.'

II

И одведох је у Призрен код кројача
И узех басму и одмерих свилу
И саших јој јелек, купих јеменије
И венац срмени и ниску дуката
И бисерје, прстење и гривне
И заких је трноружицом
И заручих над Бистрицом на каменом мосту
И вином поткупих игумана Светих Архангела
Да нас тајно венча
Под погледима згранутих светаца у манастиру
„Сад немамо куд, љубљена моја,
Све смо учинили што живот налаже
Дубљим смо узама везани
Но што чин тај у цркви беше
Под иконостасом мајстора Лонгина.
Сад можемо у Хочу
На њиву и у винограде
Земљу да деламо
Чокоће да нам рађа
Пород да дижемо
За јесен ћемо спремити бербу прву
Кад наш Стефан Урош на свет стане.

II

I took her to Prizren and I went to a dressmaker,
I got a roll of silk to be measured
For a sleeveless embroidered jacket to be made for her.
I bought her shoes and a necklace interwoven with
silver threads.
I bought her a necklace made of gold coins.
And I bought pearls too.
I bought rings and bracelets and I decorated her with
wild roses.
And I got engaged to her on the stone bridge over the
river Bistrica.
And there, under the watchful eyes of monastery
saints,
I bribed the Prior of the sacred archangels with wine
To secretly join us in the wedlock
'There is no other way, my sweetheart;
We have done all that life recommends.
We are now tied with deeper bonds than the ones in
the church,
Under the iconostasis of the master Longin.
Now we can go to Hoca, to the fields and vineyards;
To till the soil so the grapevine will bear grapes;
To raise children and prepare the first grape picking in
autumn
When our Stefan Uros will be born.'

III

А она рече: „Остаћу овде
Крај чесме, поред реке
На каменом ступу Љевишке,
Бићу слушкиња у коначишту овоме
Прва послушница уз мироточивог
Искушеница пред Богом
Радићу у ђаконикону и певници
Служићу себрима и меропсима
Прихватаћу коње онима што силазе да се помоле
Пртићу жито у млин, водићу послове у винограду
Тежачићу у кухињи: месићу хлеб за аваном
Куваћу монасима, јерејима, црнорисцима
Живописцима, ходочасницима, путницима на путу.
Праћу манастирско рухо
Белићу сукно на Бистрици
Ткаћу свилу за барјаке, вез ћу вести
Приносићу мајсторима циглу и малтер
Гасићу креч за конак, кулу и звоник
Будићу се пре зоре да остале опоменем
На време и дужност.
Остаћу у Поткаљаји, чему ћу горе у Кабашу
Међу црновунцима што баздфе на браветину и тор.
Овде је мени место
У првом кутку иза врата
У храму под Божјим скутом и опутом.

III

But she said: 'I will stay here
By the well-spring, by the river
Under the stone pillars of Ljeviska.
I will be a servant in this billet,
The first helper to the aromatic saint.
I will be a postulant before God,
I will work in the sacristy and in the chant room.
I will serve the people of lower and upper classes,
And I shall hold horses for those who come to pray,
I will carry wheat to the mill,
I will supervise jobs in the vineyard.
I will labour in the kitchen,
I will make bread,
I will cook for the monks and the priests;
I will cook for the fresco painters, travellers and pilgrims.
I will wash monastery linen,
I will bleach the fabric in Bistrica,
I will weave silk for the flags,
I will do embroidery.
I will pass bricks and mortar to the masters of trade,
I will slake lime for the billet, the tower and the belfry to
be whitewashed.
I will wake up before dawn
To warn the others about the time and their duties;
I will stay in Potkaljaja;
What is the point of going to Kabaš
And be among shepherds who stink of sheep and a fold.
Here I belong; to this temple
To be in its first corner behind the door
And live under God's laws.

ТИ ЗНАШ

Ти знаш да умем да се створим
Тамо где ме ни слутила ниси
Ничем из земље, из траве горим
Зеленим лишћем, цветовима; са неба висим.

Ти знаш да те увек изненадим
И онда кад мртав под каменом лежим
Буди сигурна да није то да се вадим:
Ја сам онај мирис што с цвета на цвет бежи.

Моја те рука здружена с ветром милује
И душа понесено с тобом лебди у корак
И ако понекад твоје ухо с минђушом чује
Овлаш своје име, ја сам га прословио –
Помало пијан и помало горак.

Знај ја сам једини што те тако дозива
Преко девет река и девет љутих брегова
Зато не веруј причи како ми око почива
Јер сваког пролећа олистам ко шума брезова.

Мој осмех већ пољанама шумори ко јасен
Радујем се што те опет тако ведром видим
И што ће с тобом овај свет бити спасен.
Зато и небо црвени и од љубоморе бриди.

You Know

You know that I can appear
Where you would never expect me
I am emerging from the soil and burning from the grass.
With green leaves and flowers I am hanging from the
sky.

You know that I always surprise you
Even when I lie dead under a stone;
Be sure that I am not excusing myself;
I am that scent that spreads from one flower to another.

Combined with the wind, my hand fondles you.
And my soul ecstatically hovers with you.
And if sometimes you barely hear your name,
It is me who utters it,
Being a bit drunk and a bit bitter.

Have in mind that I am the only one who calls you thus
Over nine rivers and nine steep hills.
Therefore do not believe that I sleep
Since in every spring I sprout as the birch forest.

My smile spreads over fields like ash.
I am glad to see you so gleaming again
And thanks to you this world will be saved,
That is the reason the sky is red and burns with jealousy.

Радуј се и ти кад птице лете, кад виногради у
брду вежу
И кад се сутон разлиста а дан пробуди.
Само да знаш да си тада ухваћена у мрежу
Коју сам разапео да те још једном пољубим.

Rejoice also when you see the birds flying and the
grapevines fruit,
And when the twilight covers everything and the day
wakes up.
Just have in mind that you have been caught up in a net
That I have spread in order to kiss you once again.

ОДЕШ ЛИ

Одеш ли, овај дан ће посивети
Сва јутра добиће боју заорава
И више нико неће живети
У причи што се срећно завршава.

Одеш ли, кануће суза са брезе
Срушиће се у лету полудела птица.
Иако то са мном нема баш никакве везе,
Заболеће ме до сржи, до самих кошчица.

Одеш ли, нећу умети да те вратим
Нарашће реке, излиће се сва мора
Само ће једна љубав испливати
Као метеор распрснуће се зора.
Одеш ли – иди, ако се већ тако мора.

Одеш ли, више нећу устајати
Преспаваћу своје најлепше дане
И кад се пробудим у некој појати
Можда ће и мени једном да сване
Можда ће и мене сунце огрејати.

Одеш ли, да знаш: нећу умирати
Постаћу дрво на највишем брегу
Или звезда што се на небу злати
У мени ће речи ко искре да се легу
Које ће небеске птице позобати.

If You Go Away

If you go away this day will turn grey;
All mornings will sink into oblivion
And there will be nobody to live
In the story that has a happy ending.

If you go away a tear will roll down the birch tree,
A mad bird will fall down while flying,
Although it has nothing to do with me
It will hurt me to the marrow, to the very smallest
bones.

If you go away I will not know how to get you back.
Rivers will rise, all the seas will flood,
Only one love will come to the surface.
Dawn will blow up like a meteor
If you go away ... Go! – if it has to be.

If you go away I won't get up,
I will oversleep the best of my days
And when I wake up in some hovel
Daybreak might dawn on me one day,
I might be warmed up by the sun.

If you go away just remember I will not be dying,
I will become a tree on the highest hill
Or a shiny star in the sky.
I will create words like sparks
To be eaten by heavenly birds.

Одеш ли, неће имати ко да пати
Што су се тамо у беломе свету
Растале две заљубљене влати
Па ветар лије сад њихову сету.
Одеш ли – иди и више се не врати!

If you go away there will be no one to suffer
Because somewhere at the end of the world
Two blades of grass in love have parted.
Now the wind whistles sorrowfully for them.
If you go away ... Go! – and do not come back.

НЕКЕ ОЧИ

Неке те очи до смрти прате
Неке те руке у сну грле
Неке те усне у прошлост врате
Неке речи неумрле

Неке ти руке одшкрину врата
И уђеш тамо где нико никад не би
Нека је милост само за те дата
А нека и не зна осим теби где би.

Неке су речи чекале тебе
Да једном буду изречене
И онда када цео свет зебе
Угреју оне и тебе и мене.

Неке су речи као реке текле
И као да си био у чуну
Шапатом су ти саме рекле
Душа је њена за твоју струну.

Неке те речи до смрти прате
Неке речи никад не речене
И једном кад се са њом врате
Ослушнуће ветар у брези уместо мене.

Some Eyes

Some eyes follow you until you die
Some arms hug you in your dreams
Some lips bring you back to the past
Some words are immortal.

Some hand opens the door for you
To enter where nobody would ever dare to
May grace be given only to you
Without knowing anyone but you.

Some words are waiting for you
To be uttered once
When the whole world is cold
To warm us up, you and me.

Some words are running like rivers
You feel you are in a small canoe
When they whisper to you that
Her soul was made for your heartstrings.

Some words follow you until you die
Some words have never been said
And once they are with her when she returns
They will be heard only by the wind in the birches
instead by me.

САЧУВАЈ ОСМЕХ ЗА КРАЈ

Сачувај осмех за крај
Благо се у тихом дану смеши
И сваком тај Божји дар дај
Живот понекад и погреси.

Ако је било, и опет биће
Опет ће срце пронаћи рај
Задње смо скупа испили пиће
На искап ти, а ја тек гутљај.

Могли смо још дуго, дуго
Многе су звезде за нас сјале
Ово је сада нешто друго
Ни оне нису за конач знале.

Не мешај више пиће са тугом
Пиј лагано, без журбе, и знај –
Кад будеш чашу налила другом,
Сачувај осмех за крај!

Keep Your Smile for the Parting

Keep your smile for the parting
Smile lovingly that peaceful day,
And give that God's gift to everyone
Life can go wrong sometimes.

If it has been, it will be again
The heart will again find paradise.
We had our last drink together
You drank it to the dregs, I had only a sip.

We could have been together for a longer time
Many of the stars shone for us.
This is something else now
Even they did not know about the end.

Do not mix drinks with sadness any more
Drink slowly, without rushing and remember –
When you pour a drink for someone else
Keep your smile for the parting.

КАД МИНЕ ЧАРОЛИЈА

Ти знаш да постоји тајна
Над којом смо нас двоје заклети
Да ће нам љубав бити трајна
Да ко изневери мора умрети.

И сад ми је жао што ћу ти рећи:
Смрт би ми баш тешко пала.
У улици се појавила једна мала
Хоће у свет са мношћу побећи.

Не дижи панику, не дречи.
Поштеди ме својих савета.
Молим те, ослободи ме завета,
И ја ћу тебе својих речи.

When Magic Ends

You know that there is a secret
The two of us have sworn to:
That our love will last forever;
The one who betrays the other has to die.

But now I am sorry to tell you this:
I am scared of death.
A girl has appeared in the neighbourhood,
She wants me to run away with her.

Do not panic, do not scream,
Let me be spared your advice.
Please free me from our promise,
I shall free you from keeping my words.

СЛОВО У КАМЕНУ

О њој две-три речи
И једно мудро слово
Па мирно под дрво лећи
У сан тежак ко олово.

И не будити се ни за трен
У тој дубини у папрати
И бити силно њен –
Зарасти у сан и влати.

1975

Words Written In Stone

Just a few words about her
And one special word,
Then quietly lie down under a tree
And fall into deep sleep.

Without waking up for a second
In that depth of fern
Being hers completely –
Becoming overgrown with blades of grass.

1975

ОПРОШТАЈНА

Донеси један цвет
Ту где је мој завршен лет.

И смеши се мало,
Разгали тишину.
Мени је још стало
Да те гледам дивну.

И не сумњај тад
Да сам у души остао млад.

И немој мислити да ми је лако
Док ме ти гледаш тако.

Немој ни да ти буде жао
Што сам на пола пута стао,

И што нисам био те среће
Да теби ја поклањам цвеће,

И да те водим кроз пољане
Где ветар у цвећу осване,

Да радостан узвикујем твоје име,
А потом да грлим те и ти грлиш ме.

Видиш, све је то сада остао сан
Што га је тугом завио дан.

Farewell Song

Bring a flower
To the spot where my flight ended.

Smile a bit,
Make the silence seem pleasant
I am very fond of
looking at you, so beautiful.

And please do not consider then
That my soul is still young.

And do not think that it is easy to endure you
Looking at me in a such a way.

Do not make me feel sorry
Stopping half way.

I was not so lucky
To make a gift of flowers to you,

To take you through the fields
where wind finds itself in the flowers,

To joyfully cry out your name
And then to hug you tenderly.

You see, everything has been just a dream
Everything remains as it has been.

НЕЋЕ ИМАТИ КО ДА ТИ ЈАВИ

Неће имати ко да ти јави
Кад ми душа прхне ко из конопље птица
Само ће један облачић плави
Прелетети преко твојих зеница.

Замаглиће се, можда, и чаша
Из које си са мном вино пила
Али то је већ тајна наша
Кад ми душа добије крила.

И заруменеће се небо иза облака
Док грабим кроз звездане кише
И неће бити других знака
Али ти ћеш већ знати да ме нема више.

There Will Be Nobody to Let You Know

There will be nobody to let you know
When, like a bird from the hemp bush, my soul
flutters away
Only a blue cloud
Will fly over the pupils of your eyes.

The glass you used to drink wine from with me
Will perhaps mist up
But that will still be our secret
When I have gone to heaven.

And the sky behind the clouds will become red
While I am rushing through the celestial rains
And there will be no other signs
But you will already know that I have gone.

ДРВО ЈЕ ЗБОГ ПТИЦЕ

Дрво је због птице
Птица је због неба
Небо је због сунца

Немам име за птицу
Немам име за дрво
Немам име за земљу
и своју жал

Моја жал је за птицу
Мој бол је за небо
Моја љубав је за земљу

Птица ће се вратити небу
Бол ће се вратити срцу
Само ће љубав остати
неузвраћена.

A Tree Exists For the Sake of a Bird

A tree exists for the sake of a bird
A bird exists for the sake of the sky
The sky exists for the sake of the sun.

I have no name for the bird
I have no name for the tree
I have neither a name for the land
nor for my own sorrow.

My sorrow is for the bird
My pain is for the sky
My love is for the land.

The bird will return to the sky
the pain will return to the heart
Only love will remain
unrequited.

ОФЕЛИЈА

Офелија ми размешта постељу
Пегла чаршафе, четка одела, пере судове, кува,
пече...

Приноси ми чисто рубље.
Уопште једно предивно створење.

Али ноћу, чим легне поред мене,
захрче ко стари млин
У сну се себа, стрже јорган, открива се...
У заносу каткад цепа спаваћицу
И кроз прозор јури на симс гола.

Досад сам крио да сам је водио код лекара
Који нису знали шта да јој пропишу.
Љубоморно мени на ухо процеде:
Притегни ти то боље! Пришрафи!

Али Офелија није обична жена
И њој не требају узде и дизгини.

Љубав ју је тек била дотакла
Кад сам је узео за собарицу.
Сада делимо постељу.

Због ње ноћима не спавам
Бојећи се да на крову не набаса
На сен Хамлетовог оца.

Ophelia

Ophelia makes my bed.
She irons bed linen, brushes my suits, does the
dishes and the cooking ...
She brings me clean underwear
In general, she is the most wonderful person.

But at night, as soon as she lies beside me
She starts to snore like an old windmill
In her dreams she jerks, she rips off the quilt
Revealing her body
Sometimes she tears off her nightdress in ecstasy
And rushes naked out of the window to the ledge.

So far I was hiding that I took her to doctors
Who never knew what medication to prescribe
But jealously whispered to me
To 'tighten and screw her up'.

But Ophelia is not an ordinary woman,
She does not need to be told what to do.

She had only just experienced love
when I hired her to be my chambermaid.
And now we share a bed.

At night I cannot sleep
Fearing that while walking on the roof
She may come across the ghost of Hamlet's father.

ЕУРИДИКИ

Никада се ја не бих окренуо.
Никада, веруј ми.
Никада не бих просуо зрневље из бисага.
Ти би ишла за свицима што остају за мојим
стопама
И осећао бих да си ту, јер те моја душа увек
осећа
И не бих био тако нестрпљив и неспретан
Али ти си се била обрекла другоме.

To Euridice

I would never turn back.
Never, believe me.
I would never spill a kernel of wheat from the
saddlebags.

You would walk behind the fireflies left after my
footsteps
And I would feel you were here
As my soul always would feel your presence.

And I would not be impatient and clumsy
But you have been promised to somebody else.

ОВАЈ ДАН

Овај дан је леп зато што у њему постоји
Све оно што те чини срећном
Леп је зато што постојиш ти
Обгрљена анђеоским крилом
Зато што те се надају они који ти поклањају
љубав неизмерну
И онда када те не виде и не чују
А део си њиховог света
Само ти знаш колико се љубав може дати
И примити у једном дану
На колико варница и сунаца разложити
Да згрева истовремено и камен и душу
И ти је можеш учинити стварнијом од стварности
Да се дотакне уснама, додирне рукама, загрли
И претвори у птицу чији је кавез срце
Постоји једно срце што је с тобом
проговорило о светлости
Срце које се гнезди у души као у пољу ражи
То срце има пољубац за тебе
Искренији од неба и облака.
У њему си ти кошута што под дугом промиче
Ја, који сам све то видео духовним очима
Сведочим ти жубором својих надошлих вена
И стављам пољубац као талисман
На овај дан који те је са жудњом дочекао снену
Да ти још једном подари мирисе
својих чулних цветова.

This Day

This day is a beautiful one because whatever makes you
happy is here.
It is beautiful because you exist and are hugged by
angels' wings,
Because those who love you immensely are hoping for
you
Even when they do not see or hear you,
And being a part of their world
Only you know how much love can be given
And received in one day
And in how many sparks and suns it can be dispersed
To simultaneously warm up a stone and a soul
And you can make it more real than it is in reality.
To be kissed, touched and hugged
And turn into a bird whose cage is a heart.
There is one heart whose talk about light began with
you,
The heart that builds its nest in the soul as if it was in a
field of rye,
That heart has a kiss for you
That is more heartfelt than the sky and the clouds.
In that heart you are the doe passing under the
rainbow.
I who have seen it with my spiritual eyes
I swear with the throbbing of my swollen veins
And I kiss this day as a talisman
Because it welcomes drowsy you with intense desire
To reward you once more with the scents of its sensual
flowers.

НЕ ДИРАЈ МИРНУ ПРАШИНУ

Не дотичи ме својом магичном светлошћу
Расањеном месечином, крилима и криновима
Не дирај мирну прашину
Сад кад све је легло тамо одакле је и потекло
Не дижи буру у капљи воде
Не ковитлај орканом у тихој семенци
Пусти да се дамари укотве у смирају
Буди сидриште утихнутих водопада
Као да ниси знала да једно узбуркано море
Чека твоју руку као сигуран чун.

Do Not Tempt an Old Man

Do not touch me with your magic light
With awakened moonlight, with wings and lillies.

Do not tempt an old man
Now when everything has calmed down.
Do not create a storm in a drop of water
Let the pulse quieten.
Be the port to quiet waterfalls.

As if you didn't you know that a stormy sea
waits for your hand to be its safe canoe.

ДАНИ

Има дана кад ђаво
У све умеша прсте
Тера црну шегу
Обрне све на своје рутаво мливо.

И колико год се упирали да разбијемо малер
Све више хранимо свој црни петак
Запетљавамо се у мреже, примке и кучине.

А можда је боље било
Преспавати ту вражју недељу.

Све друго било је боље
Од онога што смо учинили.

Све друго је боље
Од онога што ћемо учинити.

Days

There are days when the devil
Interferes everywhere
Pulling everyone's leg and
Reversing everything to its side.

The harder we try to dispel misfortune
The more we feed our unlucky day
We got ourselves entangled in nets, traps and
difficult situations.

It might have been better
To oversleep the whole devil's week.

Everything else was better
Than what we have done.

Everything else is better
Than what we will do.

НА КРАЈУ

Ту је бар јасно:

Сав живот провео сам у ишчекивању –
Говори седина крај века пригнут костобољом –
И сад више не знам
Шта је то могло бити што сам чекао
С вером у могућност стварног доласка.

Али шта ако је то био само привид
Ако ништа неће стићи
Као што годинама отуда ништа не стиже
Ако је једини смисао била само та неизвесност
Та тежња за непознатим, непостојећим?

Шта сад кад све се топи ко воштаница
И живот и нада у откровење?

At the End

Bent by gout a grey-haired man in his nineties says:
'At least one thing is clear;
I have been expecting something to happen all my
life
And now I can barely remember
What it was that I was expecting,
Still believing in the possibility of its arrival.

But what if it has been just a vision
If nothing was to arrive
As it has been happening all these years – nothing
arrives from there.
What if that uncertainty was only a sensation
The aspiration for the unknown and non-existing?

But what now? When everything is melting like wax
Both life and hope?

ПОГЛЕД УНАЗАД

Осврни се каткад уназад: Видећеш
Како све има свој ред који се упознаје касније
Да све што мине није прошлост
Нити је будућност само оно испред
И не мисли сувише на то што предстоји
Сумњај у све што прође
Јер могло је и другачије бити
Да сутрашњи дан већ буде за тобом
Као што је толико дана остало без лица
А дан без лица није леп дан на помолу
Он је светло у замраченим прозорима.

Retrospection

When you think back, from time to time
You'll notice that everything has its own order.
You will see that the past is not only what has ended
Nor is the future only what lies before us.
Consider all that has occurred: it could all have been
different.
The next day will soon be behind you.
Your number of remaining days is unknown
And a day without a future lacks a horizon.
It is a light on the darkened window.

